

متن پرسش

سلام استاد عزیز: با آرزوی توفیقات روز افزون برای حضرتعالی در شعر بلند عرفانی مولوی: «عجبا نماز مستان تو بگو درست هست آن که نداند او زمانی نشناسد او مکانی عجبا دو رکعت است این عجبا که هشتمین است عجبا چه سوره خواندم چه نداشتم زبانی» منظور مولوی از (هشتمین) چه منزل و جایگاه عرفانی می باشد؟ لطفا کمی این ابیات را بسط دهید. و کمی از اسرار آن را بازگو کنید. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: منظور از هشتمین را نمی دانم. عمده نگاه عرفانی جناب مولوی به نماز است که نمازگزار چگونه از خود فانی و به حق، باقی می گردد در آن حدّ که زبان او نیز در اختیار او نمی باشد و تنها ملکات او است که در میان می ماند و قلب او تماماً در محضر حق، در تماشای انوار عالیه‌ی الهیه خواهد بود. موفق باشید